

Poukázal jsem na to již v různých člancích v tomto časopise. Proto zajisté nebude smětí zůstatí tato osnova bez povšimnutí při poradách o budoucím německém právu.

Nová osnova civilního řádu soudního se rovněž nestala zákonem. To jest velmi vítati. Byla by v mnohém směru přinesla podstatná zhoršení. Takto platí i zde ještě rakouské právo, avšak toto výtečné soudní řízení bylo českou a židovskou praxí politováníhodným způsobem znetvořeno, čemuž nyní musí býti učiněn konec ve smyslu nacionálněsocialistickém...«

Přebudování ministerstva spravedlnosti.

Dr. Karel Prážák, předseda Svazu československých soudců, píše v Soudcovských Listech 1938/11 z 1. listopadu 1938 pod názvem »Na nové cesty«:

Konečně je naším požadavkem, aby

aspoň již nyní přikročeno bylo k přebudování nynějšího typu ministerstva spravedlnosti. I když toto neobstarává jen záležitosti soudnictví, ale má též úkoly jiné, je starost o řádný chod soudnictví hlavním oborem jeho práce.

Žádáme přebudování ministerstva spravedlnosti ve smyslu starých našich organizačních snah v tom směru, abychom ho opravdu mohli považovati za zastávce svých spravedlivých požadavků, stejně jako jiné příbuzné stavy právnické-advokátní a notářský.

Žádáme — pokud se týče soudců a státních zástupců — aby dostalo se těmto v sekcích personálních, organizačních trestních a legislativních takového zastoupení osobami poměrů v soudnictví a poměrů v soudecovstvu znalými, aby bylo jako nejvyšší orgán administrativy justiční — jeho opravdovým mluvčím.

Nemáme ovšem nic proti tomu, když i jiným interesovaným stavům bude přístup do těch kterých sekcí, kde mají zájem, upraven obdobně.

Z právní praxe.

Žalobní petit knihovní.

Žaloba na zřízení nebo zrušení knihovních práv, o které bude vydán rozsudek exekvovatelný dle § 350 ex. ř., má zásadně býti ve svém petitu formulována tak, jako by byl formulován příslušný knihovní návrh.

Jde ovšem spíše o obraty technické, než o výrazy právnické. Nevymazává se pohledávka, nýbrž vymazává se zástavní právo za pohledávku.

Je-li žaloba formulována:

»Žalovaná strana jest povinna trpěti výmaz pohledávky Kč , zapsané na nemovitostech ve vložce číslo pro pod C pod exekucí,«

pak ovšem jest petit sám o sobě dostatečně určitý a neskýtá pochybnosti o tom, čeho se žalující strana domáhala, ba odpovídá dokonce vyjadřování knihovního zákona, i když není zcela správný vzhledem k tomu, že podle technického termínu se vymazává zástavní právo a nikoliv pohledávka.

Krajský soud civilní v Praze rozsudkem ze dne 10. ledna 1938 Ck XII 257/37 zamítl žalobu obsahující shora uvedený petit s odůvodněním, že pohledávka není »knihovním právem« uvedeným v § 9 knih. zák. a předmětem zápisu do pozemkové knihy může býti jen »knihovní právo«.

Vrchní soud v Praze však usnesením ze dne 15. března 1938, č. j. Co IV 85/38, které sa stalo právoplatným, poněvadž nebylo napadeno, tento názor zavrhl a uložil soudu I. stolice ve věci samé rozhodnouti a to s tímto odůvodněním:

»Prvý soud zamítl žalobu s návrhem aby bylo uznáno právem, že dlužní úpis žalobcem dne 31. ledna 1935 podepsaný jest neplatný a že žalovaná strana jest povinna trpěti výmaz pohledávky ve výši 200.000 Kč s přísl. pod pol. C 84 na polovině nemovitostí žalující strany ve vložce číslo 28 pozemkové knihy katastrálního území . . . zapsané, s odůvodněním, že první částí žalobního žádání, jež jest svojí povahou návrhem na určení, nedostává se zákonných předpokladů dle § 228 c. ř. s. pro žalobu určovací a že část tato vzhle-